Zalving

Na enige dagen had grootvader de grootste moeite om op te staan. Onder het toeziend oog van Asclepia ontbood hij tien priesters aan zijn bed, waaronder mijn moeder Velia, mijn oom Velthur, Marvenius, opperpriester van onze bevriende stad Lucerium en ikzelf, die kort tevoren bij een rituele ceremonie tot priester was gewijd. Wij allen waren eenvoudig gekleed in een grote witte, ongeverfde, wollen toga, met drie rode banen aan de onderzijde, de drie oppergoden Tinia, Uni en Menrva symboliserend. De toga werd zo gedragen dat iedereen één hand vrijhield om grootvader te kunnen aanraken om ritueel hun medeleven te betuigen. Grootvader zalfde hen een voor een. Deze hemelse zalf was door Velthur in de tempel in het bijzijn van alle priesters gezegend en door Asclepia samengesteld met olijfolie waaraan hars van de Afrikaanse wierookboom was toegevoegd, alsmede geurige kruiden, waaronder laurier, tijm en munt.

Toen grootvader zijn enige nog levende zoon Velthur als eerste zalfde, aarzelde hij even, niet omdat zijn ogen meer traanden dan even tevoren, maar omdat hij voelde dat hij zijn innerlijke kracht aan hem moest overdragen teneinde onze gemeenschap van een voorspoedige toekomst te verzekeren. Heel langzaam tekende hij een tweetand, een korte staaf met twee puntige tanden, in de vorm van een bliksem, het verschijnsel waarmee de oppergod Tinia wordt aangeduid.

Hij trilde wat met zijn hand waardoor het teken enigszins ongelijk en met kleine onderbrekingen op het voorhoofd van mijn oom verscheen. Toen oom, voorovergebogen, zijn hoofd wilde terugtrekken, gaf grootvader met een kleine stemverheffing die als een waarschuwing klonk, de hint nog even te wachten om hem de gelegenheid te geven de tweetand met het zalfsel goed af te maken.

Velthur deed een stap terug om voor mij plaats te maken. Hij sprak met een bijna onhoorbare stem, zodat ik het alleen kon horen: 'Luister, Larthianus, je oom zal de komende tijd jouw voogd zijn. Zorg dat je altijd dicht in zijn beurt bent en let vooral goed op de handelingen en hoe hij ze verricht. Binnen niet al te lange tijd zal je zijn plaats innemen, zodra het voltallige priestercollege er rijp voor is om zo'n jonge opperpriester in hun midden te dulden. Met een vaste had zalfde hij mij met het bliksemteken, kneep stevig in mijn vrije hand

en ik voelde de warmte en zijn energie met grote kracht in mij stromen. Zweetdruppels rolden van mijn voorhoofd over mijn wenkbrauwen en in mijn ogen, waardoor ik even verblind werd, terwijl ik de zachte stem van mijn grootvader als een warme bries in mijn oor voelde: 'Ik ben trots op je jongen, jij zult het nog ver brengen, wees zuinig op je toekomstige kroon.' Daarna voelde ik de hand van hem verslappen en uiteindelijk liet hij mij los, waaruit ik begreep dat de volgende gezalfd moest worden.

Nadat grootvader mijn moeder had gezalfd boog zij verder voorover om hem op zijn voorhoofd te kussen, waardoor haar wollen priesterlijke puntmuts, met een felgekleurde afbeelding van de huwelijksgodin Uni, van haar hoofd gleed en precies de uitgedroogde handen van grootvader bedekte. Hij glimlachte en probeerde het hoofddeksel weer op haar hoofd te zetten, wat ondanks zijn vermoeidheid met een beetje hulp van mijn moeder lukte.

Grootvaders dood

Toen alle priesters vertrokken waren, verschenen plots zware donkere wolken aan de hemel, de lucht kleurde van diepgrijs tot gitzwarte en felle korte lichtflitsen doorsneden de lucht als lichtgevende pijlen die alle kanten opschoten. De kamer waar grootvader lag, werd afwisselend fel verlicht en aardedonker en de tempel werd gehuld in een lichtpaarse gloed, waardoor het leek alsof het hele complex van de grond getild werd. Even plotseling als de bliksem verscheen, verdween deze na enige tijd weer en brak een heldere zon door die onze hele stad Velthinia verlichtte, zonder ook maar ergens een schaduw op te roepen. Dit was ook het moment dat grootvader door de oppergod Tinia van alle rituele verplichtingen werd ontheven en van directe aardse verbindingen bevrijd.